

Nỗi Khổ Trong Lòng Beta (Beta Hấn Trong Lòng Khổ)

Contents

Nỗi Khổ Trong Lòng Beta (Beta Hấn Trong Lòng Khổ)	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	11
4. Chương 4	15

Nỗi Khổ Trong Lòng Beta (Beta Hấn Trong Lòng Khổ)

Giới thiệu

Thể loại: Đoàn văn. Edit: Mr. Downer Nội dung: Sủng, tương lai. Beta cũng muốn tìm một người vừa cao 1m8 vừa đẹp

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/noi-kho-trong-long-beta-beta-han-trong-long-kho>

1. Chương 1

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

1.

Đồng Tiểu Đồng là một tiểu Beta, mở một nhà trọ thú cưng, giúp đỡ những vị khách không có thời gian rảnh chăm sóc vật nuôi của họ. Đồng Tiểu Đồng lớn lên trông rất đoan chính, làm việc cẩn thận, khách hàng đều rất yên tâm gửi nuôi thú cưng của mình tại cửa tiệm của cậu.

Danh tiếng của nhà trọ thú cưng dần dần được lan rộng, việc làm ăn đi vào quỹ đạo, Đồng Tiểu Đồng vui vẻ hơn, nhưng mà cậu vẫn có một chút tiếc nuối.

Mùa xuân đến rồi, mèo đều phát tình, nhưng đến lúc nào cậu mới có thể tìm được một anh người yêu cao to đẹp trai đây?

2.

Một người đàn ông vừa cao lớn vừa đẹp trai xuất hiện.

Anh nuôi một chú chó Husky, công việc rất bận rộn, thường xuyên đi công tác, nên thời điểm phải đi công tác, anh hay đem Husky gửi tại cửa tiệm.

3.

Bởi vì vị khách này thường xuyên đến cửa tiệm, Đồng Tiểu Đồng vốn tim đập bình bịch liên tục, vui sướng nhảy dựng lên như nai con.

Nhân cơ hội trò chuyện về thú nuôi, cậu đã moi được tên của vị khách đẹp trai cao lớn này.

Địch Quân.

Thuận tiện cũng biết được tên của chú chó Husky kia, gọi là Elizabeth.

Không hổ là chó do nam thần nuôi, vừa nghe thấy liền biết là nữ vương của loài chó.

“Em nói xem có phải ảnh thâm mến anh hay không?” Đồng Tiểu Đồng lý trí phân tích, “Nào có người luôn luôn đi công tác? Rõ ràng là coi trọng khuôn mặt xinh đẹp của anh rồi.”

Nhân viên cửa tiệm A Nhân: “Đừng nói kiểu giống như anh có những thứ này.”

Đồng Tiểu Đồng: “Tháng này giảm phân nửa tiền thưởng.”

A Nhân đặc biệt thành khẩn nói: “Anh nghe em nói xong đã, anh làm sao có thể dùng những từ nông cạn như thế để hình dung chính mình? Khuôn mặt xinh đẹp là để hình dung người phàm, nhưng mà ông chủ, anh đã hơn hẳn người cỗi trên rồi.”

Đồng Tiểu Đồng buồn bực: “Nói như vậy anh là hậu duệ Nữ Oa à.”

A Nhân: “Nhất định rồi, hoàn toàn khác với người thường được nặn từ bùn đất, nếu không thì làm sao một chút mùi cũng đều không có chứ?”

Đồng Tiểu Đồng trầm mặc.

Cậu là một Beta không có chất dẫn dụ nha.

Địch Quân là Alpha, mà CP của Alpha luôn luôn là Omega tản ra các loại hương vị mê người.

A Nhân: “Quản lý, Beta và Alpha không có tiền đồ đâu, anh nghĩ thoáng chút.”

Đồng Tiểu Đồng cảm động gật đầu: “Tiền thưởng tháng này không có ghen.”

“...” A Nhân vô cùng đau đớn, “Em cũng là vì muốn tốt cho ông chủ thôi.”

Đồng Tiểu Đồng cũng vô cùng đau đớn: “Anh cũng là vì muốn tốt cho em thôi, mỗi lần phát tiền thưởng xong em ngay lập tức đi ăn chơi, cẩn thận mài sắt nên kim!”

A Nhân vừa sợ vừa giận: “Anh anh anh anh anh...”

Đồng Tiểu Đồng vô tội: “Đây là lời khuyên của một người trưởng thành.”

“Anh có nói lung tung với Tiểu Mỹ không đấy, em có tiền cũng chỉ đi quán bar uống vài ly lúc rảnh mà thôi!” A Nhân khẩn trương hỏi, vừa hùng hồn giải thích đầy lý lẽ như vậy.

Đồng Tiểu Đồng cười hì hì: “À à, chỉ là uống vài ly. Quán bar có nhiều Omega hay không?”

A Nhân: “Làm gì có Omega nào sẽ đi quán bar!”

Đồng Tiểu Đồng: “Quan sát rất kỹ lưỡng nha.”

A Nhân hỏi lại: “Anh làm thế nào biết em đi bar?”

Đồng Tiểu Đồng: “Anh có con mắt thứ ba.”

A Nhân: “Thật hả, để em xem xem ở chỗ nào.”

A Nhân nhào lên bắt Đồng Tiểu Đồng, cù lét thắt lưng của cậu, eo của Đồng Tiểu Đồng là cấm khu, cậu nhất thời hét rầm lên.

A Nhân cười “hắc hắc”, chà chà tay, đang hoàn toàn đắc ý, bỗng nhiên bị người xách lên.

Vị khách cao lớn lại đẹp trai nhẵn mi trừng A Nhân một cái, nâng Đồng Tiểu Đồng đang cười quỳ rạp trên đất dậy.

Nét đỏ trên mặt của Đồng Tiểu Đồng vừa lui, lập tức quay trở lại.

“Địch tiên sinh, anh đến đón Elizabeth sao?”

Địch Quân: “Không, nhìn nó một chút rồi đi.”

“Đi theo tôi.” Đồng Tiểu Đồng len lén xoa xoa mặt, khiến cho nhiệt độ trên mặt mình giảm xuống một chút.

Địch Quân cùng Đồng Tiểu Đồng đi về trước, liếc mắt nhìn A Nhân. Chân A Nhân mềm nhũn.

Trong nháy mắt kia, tiết tố lạnh như băng của Alpha đàn áp cậu ta, khiến cậu ta gần như không thể thở nổi.

4.

Địch Quân lại đi công tác, Đồng Tiểu Đồng liên tiếp nửa tháng không được gặp soái ca, cảm thấy vô cùng trống rỗng.

“Tối nay anh em mình đi quán bar high một bữa đi.” Đồng Tiểu Đồng đề nghị với A Nhân.

Thanh niên nghiêm túc A Nhân: “Em là loại người thích đi quẩy sao!”

Đồng Tiểu Đồng: “Ông chủ anh đây bao.”

A Nhân: “Nhất định rồi. Chúng ta đi một tí đi.”

5.

Đến quán bar sẵn trai sẵn gái không thiếu, nhưng đại bộ phận đều là tình một đêm. Đồng Tiểu Đồng cùng A Nhân ngồi trong một góc, uống một ngụm rượu RIO.

*RIO là một loại rượu cocktail có nồng độ cồn thấp, dịu nhẹ, không gây say.

A Nhân khinh bỉ: “Này có thể tính là uống rượu sao?”

Về mặt Đồng Tiểu Đồng đau khổ: “Uống rượu có cái gì ngon!”

A Nhân là một tên ghiền rượu, tiền tiêu vặt mỗi tháng đều dùng để uống rượu. Vì cái này nên Tiểu Mỹ đã từng truy sát đến tận trong cửa tiệm.

A Nhân lắc lư chất lỏng vàng óng ánh trong ly, ợ một hơi: “Ông chủ, anh còn trẻ nha.”

Đồng Tiểu Đồng đập cậu ta một cái, đứng dậy đi toilet.

Đi WC xong rồi đi ra, có một người đàn ông nghiêng ngả lão đảo vọt vào, ôm bồn cầu nôn một trận như điên, trong phòng vệ sinh nhất trời trần ngập một mùi hôi rình.

Đồng thời lại có một mùi hương lạnh ngắt của Alpha tiết tố.

Đồng Tiểu Đồng che mũi, vội vàng muốn đi, lại bị người ôm chặt thắt lưng một phen: “Đừng đi, đừng rời bỏ tôi.”

6.

Đồng Tiểu Đồng đau đầu nhìn vật trang sức đang quần lên chân mình, chỉ huy A Nhân: “Mau lôi anh ta đi coi.”

Ánh mắt A Nhân rã rời: “Anh anh nói cái gì?”

Đồng Tiểu Đồng bình tĩnh nói: “Không lại đây thì tiền thưởng của em bay mất đấy.”

A Nhân run lên, tinh thần lập tức phấn chấn xông đến, hì hục kéo người đàn ông kia ra.

Một lát sau.

A Nhân thở hổn hển như trâu ngồi trên đất: “Ông chủ em có hết sức rồi.”

So với Alpha trưởng thành, khí lực của Beta quả thật là quá nhỏ.

Hai người áp ả ả úng nửa ngày, cũng không có biện pháp hất miếng kẹo da trâu này đi.

Đồng Tiểu Đồng không thể làm gì khác hơn là kéo tên này trở về nhà, để bù đắp tổn thất, cậu lấy thẻ tín dụng từ trong ví tiền của hấn ta thanh toán châu nhậu này.

7.

Chương Hạo say rượu tỉnh lại, đầu đau muốn nứt, mới giật giật, phát hiện trong lòng mình đang ôm một nam nhân.

Hắn lập tức thanh tỉnh, buông tay ra, thối lui một khoảng thật xa.

Đồng Tiểu Đồng bị động tĩnh của hắn làm cho giật mình tỉnh giấc, cậu trợn mắt, bực mình nói: “Tỉnh rồi thì làm ơn đi về giùm cho, phí tá túc tôi đã quệt thẻ của anh rồi, ra khỏi nhà đừng quên khóa cửa.”

Miễn cưỡng nói xong lại lăn ra ngủ như chết.

Không quản là ai, chiếu cố một con ma men cả đêm thì tâm trạng không thể nào vui vẻ được.

Chương Hạo chán ghét nhú mày, đứng dậy nhặt áo, lại phát hiện cái áo nhần nhúm bị ném xuống đất toát ra một mùi hôi rình.

Chương Hạo: “Này, làm sao mà mặc được?”

Đồng Tiểu Đồng: “zzZZZ”

Chương Hạo túm vai cậu lắc lắc, Đồng Tiểu Đồng nổi giận, giơ tay cho hắn một cái tát.

Chương Hạo che mặt không tin nổi: “Cậu đánh tôi?”

Đồng Tiểu Đồng còn ngái ngủ: “Anh là ai?”

Chương Hạo khinh bỉ: “Phí tá túc cậu đã tự giác cảm, còn hỏi tôi là ai?”

Chuông cửa vang lên, Đồng Tiểu Đồng ngáp to đi mở cửa, Chương Hạo theo sau.

“Đưa áo của tôi đi giặt giùm.” Hắn nói, “Người như cậu, hẳn là rất biết cách chiều khách đi.”

Đồng Tiểu Đồng không hiểu ra sao: “Quần áo của anh liên quan gì đến tôi, đừng có mà đòi hỏi, mau mau đi đi.” Nói rồi mở cửa, một khuôn mặt đẹp trai đột ngột xuất hiện trong mắt Đồng Tiểu Đồng.

Địch Quần: “...”

Đồng Tiểu Đồng lập tức tỉnh ngủ, muốn khóc chảy nước mắt, mẹ ơi cậu còn chưa rửa mặt chưa đánh răng, tóc tai bù xù giống như ổ gà, cứ như vậy mà gặp nam thần.

Chương Hạo nhìn thoáng qua Địch Quần: “Giao hàng?”

Trên tay Địch Quần mang theo điểm tâm.

Địch Quần nhìn thoáng qua nửa người trên đang cởi trần của Chương Hạo, lại nhìn thoáng qua quần áo có nhiều nếp nhăn trên người Đồng Tiểu Đồng.

Đồng Tiểu Đồng: “!”

Đồng Tiểu Đồng: “Địch tiên sinh, sao anh lại đến đây, mau vào trong ngồi.”

“Tôi thấy cửa tiệm của cậu không mở cửa nên đến, địa chỉ là cậu đưa tôi.” Địch Quần nói, “Tưởng cậu sinh bệnh.”

Anh nhìn lướt qua Chương Hạo, ánh mắt không cần nói cũng biết.

Đồng Tiểu Đồng nhìn thoáng qua Chương Hạo ở kia, thiếu chút nữa ngất xỉu, cái bộ dạng để nửa thân trần này, rõ ràng giống như dáng vẻ sau khi ấy ấy đó!

Đồng Tiểu Đồng: “Anh như thế nào còn chưa đi?!”

Chương Hạo cầm trên tay cái áo nhần nhúm, cười lạnh: “Gấp gấp tiếp đón khách tiếp theo đến như vậy?”

Sắc mặt Địch Quần hòa hoãn lại: “Anh ta cũng là khách của cửa tiệm?”

Chương Hạo: “?”

Đồng Tiểu Đồng bóp trán.

8.

Đồng Tiểu Đồng đem chuyện tối hôm qua Chương Hạo quần lấy cậu về đến nhà như thế nào kể ra. Chương Hạo mặt lạnh nói không có khả năng, Đồng Tiểu Đồng đưa video quay lại cho hắn xem.

Đừng tưởng cậu ngốc nha, nhất định phải bảo tồn chứng cứ, nếu không gặp phải mấy tên giả vờ rồi ăn vạ thì phải làm sao đây.

Chương Hạo nhìn đoạn video kia, sắc mặt càng thối.

“Nếu là hiểu lầm, để tôi đưa anh ta đi.” Dịch Quần nói, “Đi thôi, Chương tiên sinh.”

9.

Đồng Tiểu Đồng đợi nửa ngày, Dịch Quần mới trở về.

Đồng Tiểu Đồng bày điểm tâm ra, cảm động nói: “Dịch tiên sinh, anh thật sự là người tốt.”

Dịch Quần nhìn bộ dạng tinh thần sáng láng của cậu, nghiêm khắc nói: “Cậu vẫn đều không có ý thức an toàn như vậy sao? Nhỡ như người kia có ý đồ xấu, cậu cảm thấy có thể phản kháng lại anh ta không?”

Đồng Tiểu Đồng ngoan ngoãn chịu thụ huấn, nhỏ giọng bác bỏ: “Tôi nhìn chứng minh thư của anh ta rồi, cũng đi baidu anh ta, anh ta là một tên tổng tài mà.”

Dịch Quần càng thêm nghiêm khắc nói: “Là tổng tài sẽ không phải người xấu? Anh ta không tham tiền, thì biết đâu lại ham sắc!”

Đồng Tiểu Đồng sờ mặt của mình, xấu hổ nói: “Tôi cũng không dễ nhìn đến thế nha.”

Dịch Quần: “...”

10.

Cùng ngày, Dịch Quần mạnh mẽ đem Elizabeth lưu lại nhà Đồng Tiểu Đồng.

“Elizabeth rất miễn cảm với Alpha tiết tố, nếu có Alpha xuất hiện ở nhà cậu, nó sẽ bảo vệ cậu.”

Đồng Tiểu Đồng: “Như vậy không tốt đâu.”

“Tôi sẽ trả tiền cho cậu giống như lúc ở cửa tiệm.”

Dịch Quần nói, vội vàng rời đi để kịp chuyến bay.

11.

“Con yêu, đến, gọi mẹ nào.” Đồng Tiểu Đồng nói với Elizabeth.

Elizabeth: “Gâu.”

“Ngoan.” Đồng Tiểu Đồng dứt cho nó một viên thịt bò, lại đem ảnh chụp lên Dịch Quần đưa cho nó xem, “Gọi ba đi.”

Elizabeth: “Gâu gâu.”

Trong lòng Đồng Tiểu Đồng vui thích đến không chịu nổi, cậu ôm lấy Elizabeth như một trận. Elizabeth dịu ngoan ở trong lòng cậu, ánh mắt nhìn chăm chăm bạch thịt bò được đặt trên bàn trà.

12.

“Gâu gâu gâu.”

Đồng Tiểu Đồng muốn đến một công ty rước một chú chó Teacup, Elizabeth âm ỉ ở bên cạnh muốn đi theo.

*Chó Teacup là giống chó siêu nhỏ, có thể đặt vừa một tách trà.

Khách hàng phải đi làm đột xuất vào buổi chiều, không kịp tự mình đưa đến cửa tiệm, nên lén lút đưa chó đến công ty, mời cậu qua đón nó một chút.

Đồng Tiểu Đồng bị Elizabeth làm cho vui vẻ, nhìn nó nói: “Vậy con phải ngoan ngoãn ngồi trong xe, chạy loạn mẹ sẽ gọi điện báo trạng cho ba con đấy.”

“Gâu.” Elizabeth đồng ý.

13.

Chương Hạo không ngờ tới sẽ gặp lại tiểu Beta kia ở công ty.

Hắn mỉm cười: “Cậu làm sao lại ở đây?”

Đồng Tiểu Đồng cũng đang buồn bực, người ta hay nói tổng tài đều xài thang máy chuyên dụng cho tổng tài đầu, như thế nào lại khéo bắt gặp như vậy?

Chương Hạo chống tay trên tường đánh giá cậu: “Tới tìm tôi? Là muốn bổ sung thêm vào tài khoản sao?”

Đồng Tiểu Đồng không muốn bị hắn kabe-don, nhưng đẩy cả buổi cũng không đẩy hắn ra được.

Chương Hạo: “Lần trước đến nhà cậu đưa điểm tâm là bạn trai cậu à?”

Đồng Tiểu Đồng: “Liên quan cái rắm gì đến anh.”

Chương Hạo cười nhạo, thương hại nói: “Nghĩ đến cũng sẽ không có Alpha coi trọng thể loại Beta không ngực không mông như cậu đâu, cùng với tôi đi, sẽ không khiến cậu chịu thiệt.”

Đồng Tiểu Đồng: “...”

Chương Hạo đang muốn cúi xuống nói tiếp, một trận tiếng chó sủa truyền đến, ngẩng đầu nhìn lại, một con chó Husky đang xông lại đây, mạnh mẽ bổ nhào vào hắn.

Đồng Tiểu Đồng: Con yêu làm tốt lắm!

14.

Địch Quân sờ đầu Elizabeth, đút cho nó một miếng bò khô vào miệng làm phần thưởng.

Địch Quân thì thào: “Không nghĩ tới anh ta còn dám tìm cậu.”

Đồng Tiểu Đồng: “?”

Địch Quân: “Một tháng tới tôi được nghỉ, để tôi dạy cho cậu mấy chiêu phòng thân đi.”

Đồng Tiểu Đồng sùng bái nói: “Anh luyện qua hả?”

Địch Quân tự giễu: “Đi lính.”

Đồng Tiểu Đồng lấp lánh ánh mắt: “Quân nhân sao, thật ngầu nha.”

Khóe miệng Địch Quân không dấu vết gương lên.

Đồng Tiểu Đồng bỗng nhiên phát hiện chính mình rất hoa si, bận rộn thu liễm một chút.

Địch Quân xách Đồng Tiểu Đồng đứng lên, dạy cậu võ phòng thân.

Luyện vài cái, Đồng Tiểu Đồng cảm thấy là lạ: “Như thế nào lại giống như kỹ thuật phòng thân dành cho con gái vậy nè.”

Địch Quân thản nhiên nói: “Chính là kỹ thuật phòng thân dành cho con gái.”

15.

Địch Quân đến phía sau Đồng Tiểu Đồng sửa tư thế của cậu lại cho đúng, khuôn mặt của Đồng Tiểu Đồng nhanh chóng bốc cháy.

Cậu nhỏ giọng oán giận: “Tôi tưởng được học kỹ xảo đánh nhau chân chính.”

Địch Quân dán vào lỗ tai cậu nói: “Cái này tương đối thực dụng.”

Trong miệng Địch Quân thở ra nhiệt khí, khiến cho lỗ tai Đồng Tiểu Đồng ngứa ngáy, nhiệt độ cơ thể không ngừng bay lên.

Địch Quân: “Sao thế, phát sốt?”

Đồng Tiểu Đồng ấp úp: “Không, không có việc gì.”

16.

Đồng Tiểu Đồng đi đến công ty kia để đưa trả chú chó Teacup cho khách, nhưng lại gặp được Chương Hạo. Trên mặt hần xanh tím sưng lên, hoàn toàn không có khuôn mẫu của bá đạo tổng tài.

Nhìn thấy cậu, Chương Hạo cười lạnh một phát, quay đầu đi khỏi.

Đồng Tiểu Đồng: “?”

Dù sao cậu cũng không manh bá đạo tổng tài, nên cũng không quan tâm Chương Hạo lại chạm dây thần kinh ở chỗ nào đâu.

2. Chương 2

17.

Sau khi trở về, Đồng Tiểu Đồng cảm thán: “Chương Hạo không biết đả tội ai, bị đánh cho thê thảm.”

Địch Quân nói giống như không có việc gì: “Hử? Anh ta bị đánh?”

Đồng Tiểu Đồng: “Mặt anh ta sưng cả lên, tục ngữ nói đánh người không đánh mặt, ai hận anh ta như vậy không biết?”

Địch Quân: “Hiểu rồi. Cậu nói đúng, không nên đánh mặt.”

Đồng Tiểu Đồng: “?”

Địch Quân: “Đừng nhắc đến anh ta.”

Đồng Tiểu Đồng: “Ừ, dù sao cũng không liên quan đến chúng ta.”

18.

Đồng Tiểu Đồng hỏi Địch Quân lúc rảnh anh thường làm gì.

Địch Quân: “Tập luyện.”

“...” Đồng Tiểu Đồng nói, “Tôi nói lúc nghỉ ngơi.”

Địch Quân: “Giống như lúc nghỉ ngơi như bây giờ? Trước kia đều ở trong nhà. Nằm, ngả người.”

Đồng Tiểu Đồng: “Anh không dẫn vợ đi chơi sao?”

Địch Quân liếc mắt nhìn cậu: “Không vợ, không bạn gái, không bạn trai.”

Đồng Tiểu Đồng vui vẻ trong lòng, like một cái cho kỹ năng nói chuyện của chính mình.

Địch Quân còn nói: “Coi trọng một người, đang theo đuổi.”

“!” Đồng Tiểu Đồng xì hơi, không vui rầu rĩ nói, “À.”

Địch Quân xoa nhẹ tóc cậu: “Ngốc.”

Đồng Tiểu Đồng bất mãn: “Tôi từ nhỏ đã là học sinh ba tốt, rất thông minh đó.”

“Thông minh chỗ nào?” Địch Quân nói, “Sau này đừng đem Alpha về nhà, bộ đội nhiều Alpha, nhìn quen, một đám gia súc cả.”

Đồng Tiểu Đồng: “Ừm.”

Elizabeth buồn bực liếc nhìn ba ba, ba à ba chẳng phải là Alpha sao.

19.

Địch Quần cùng Đồng Tiểu Đồng nằm ngang trên giường.

Hai người một động tác, nhìn trần nhà chờ ra.

Đồng Tiểu Đồng hỏi: “Bình thường anh phải tập luyện cái gì?”

“Việt dã, bắn súng, leo núi, nhảy dù, bơi lội... Cứ thế hoán đổi.”

Đồng Tiểu Đồng: “Rất khổ đi.”

Địch Quần: “Muốn so với thời điểm làm nhiệm vụ, thì cũng đã rất thoải mái.”

Đồng Tiểu Đồng thức thời không hỏi là nhiệm vụ gì.

20.

Kỳ nghỉ của Địch Quần chấm dứt, anh lại biến mất một lần nữa.

Elizabeth nhanh chóng biến thành con ruot của Đồng Tiểu Đồng. Lúc Địch Quần còn ở đây, Đồng Tiểu Đồng kêu tên của Elizabeth, Địch Quần chân trước vừa đi, cậu chân sau liền gọi “Con ơi” “Con hỡi”, thập phần tâm cơ.

A Nhân khinh bỉ, nhưng không khuyên cậu nữa.

Dù sao Địch Quần đã có người thích trong lòng, ông chủ chỉ có thể tương tư đơn phương.

Thời điểm A Nhân nói với Tiểu Mỹ như vậy, sắc mặt của Tiểu Mỹ rất quý dị, nửa ngày mới cảm thán: “Khó trách anh có thể làm ở chỗ Đồng Tiểu Đồng lâu như vậy.”

A Nhân: “?”

Tiểu Mỹ: “Chỉ số thông minh của hai người không kém nhau bao nhiêu.”

A Nhân: “Thôi đi, ông chủ chúng ta khá ngốc.”

Tiểu Mỹ: “Lười nói cho anh nghe ghê.”

A Nhân: “Hở.”

Tiểu Mỹ: “Lúc nào thì tui mình đi thuê phòng?”

“...” A Nhân xấu hổ bỏ chạy, “Thiếu nữ rụt rè chút đi!”

Cậu ta giận dữ.

Tiểu Mỹ liếm môi: “Mợ, khó làm như vậy, đại tức tức của em cơ khát khó nhịn lắm rồi.”

*tức tức (jì jì), có lẽ là chỉ JJ chẳng / w . Có truyện về Tiểu Mỹ x A Nhân, hóa ra Tiểu Mỹ là Alpha đó. / w

21.

A Nhân nhận được điện thoại của ông chủ, muốn cậu ta tăng ca đột xuất.

“Có một con mèo nhỏ ngã bệnh, anh bây giờ đang ở phòng khám thú y.” Đồng Tiểu Đồng nói, “Em trông tiệm giúp anh.”

A Nhân: “Tiền tăng ca gấp ba.”

Đồng Tiểu Đồng: “Vậy cho em lui.”

A Nhân: “...”

22.

A Nhân vẫn lên trông cửa tiệm.

Ông chủ keo kiệt thí sợ, nhưng chính mình vẫn là người đáng tin cậy nha.

23.

Chương Hạo nhìn địa chỉ do Kha Kiệt gửi đến, đi vào nhà trọ thứ cứng này.

“Tôi thay bạn tôi đến nhìn mèo của cậu ấy, nghe nói nó sinh bệnh.”

A Nhân: “Ông chủ mang nó đi bệnh viện rồi, anh ở đây chờ một lát, hay là để khi nào ông chủ quay về tôi sẽ báo cho anh?”

Chương Hạo: “Ông chủ của cậu bao lâu nữa sẽ về?”

A Nhân nhìn di động xem thời gian: “Có lẽ là khoảng nửa tiếng nữa đi.”

Chương Hạo gật đầu: “Tôi ngồi chờ vậy.”

24.

A Nhân nhìn Chương Hạo vài lần, Chương Hạo nhìn không đc hỏi: “Cậu nhìn tôi làm gì?”

A Nhân: “Cảm thấy anh có hơi quen quen.”

Chương Hạo: “Ha ha, thật sao?”

A Nhân trầm mặc: Thật muốn đánh người.

25.

Đồng Tiểu Đồng đẩy cửa vào trong tiệm, cảm giác sắc mặt của A Nhân có hơi cổ quái.

“Làm sao vậy?”

A Nhân chỉ chỉ khu dành cho khách ngồi: “Bạn của chủ con mèo này đến đây, hình như là một tên 250.”

*250 là đồ ngốc, dở hơi.

Đồng Tiểu Đồng: “?”

Chương Hạo đứng lên, sắc mặt khó chịu: “Ông chủ rút cuộc cũng trở lại? Tôi đến xem Diêm Tâm, nó như thế nào rồi?”

Đồng Tiểu Đồng nghe thấy giọng nói này có hơi quen tai, ngẩng đầu, đối diện với ánh mắt của Chương Hạo.

Chương Hạo theo bản năng lùi về sau: “Như thế nào lại là cậu!”

Đồng Tiểu Đồng vô tội: “Đây là cửa tiệm của tôi.”

A Nhân bất động thanh sắc, trợn mắt nhìn, ghé vào bên tai Đồng Tiểu Đồng hỏi: “Anh có cảm thấy anh ta trông quen quen không?”

Đồng Tiểu Đồng kể tai cậu ta nói nhỏ: “Anh ta là cái tên trong quán bar hôm bữa.”

A Nhân nhớ lại một chút, kinh hãi đến biến sắc, đi lên lầu cầm cây lau nhà xuống dưới.

Chương Hạo: “?”

A Nhân: “Gần đây xà tinh bệnh (bệnh thần kinh) tương đối nhiều, tôi quét tước vệ sinh nha.”

Chương Hạo: Logic của câu trước câu sau là?

26.

Chương Hạo quan sát một hồi, không thấy con chó ngu ngốc kia, cũng không thấy cái tên đáng sợ không đem tổng tài đặt trong mắt đâu.

Chương Hạo cao ngạo đi tới: “Diêm Tâm đâu? Nhanh cho tôi xem! Các cậu chăm sóc làm sao? Mà vừa đến liền sinh bệnh.”

Đồng Tiểu Đồng đem mèo con có chút ủ rũ trong lòng đưa qua: “Nó vừa được tiêm, còn đang buồn ngủ.”

Chương Hạo luống cuống tay chân ôm mèo, tư thế không thuần thực, mèo con bị đánh thức, nâng vuốt cào một phát.

Chương Hạo: “...”

Đồng Tiểu Đồng sung sướng khi người gặp họa, nhưng cậu rất tốt bụng, vứt bỏ hiềm khích lúc trước mà dạy Chương Hạo ôm mèo con ra sao.

27.

Đồng Tiểu Đồng nhìn Chương Hạo thật cẩn thận, tò mò nói: “Anh đối với mèo của bạn bè quan tâm đến như vậy?”

Chương Hạo: “Nó là khuê nữ của bạn thân tôi, bình thường rất thương nó, mới vài ngày liền gầy.”

“Dạ dày của mèo con không tốt, đổi thức ăn cho mèo nó ăn không quen.” Đồng Tiểu Đồng tận trách nói, “Là tôi sơ sót.”

Chương Hạo liếc cậu một cái: “Cậu làm người cũng không tệ lắm.”

Đồng Tiểu Đồng bĩu môi: “Tôi rất tốt bụng đó.”

Chương Hạo: “...”

Đồng Tiểu Đồng nhìn Chương Hạo thâm tình âu yếm mèo con, bỗng nhiên thông minh đột xuất, sắc bén nói: “Kỳ thật anh cùng chủ nhân mèo con không chỉ là bạn bè đúng không?”

Chương Hạo cứng đờ.

Thảm tử lừng danh Conan nhập hồn vào Đồng Tiểu Đồng: “Lần trước anh uống rượu say ôm tôi không buông tay, còn nói đừng đi đừng đi, chẳng lẽ là đem tôi nhận lầm thành người bạn kia?”

Chương Hạo thẹn quá hóa giận: “Câm miệng Beta!”

Đồng Tiểu Đồng lui về sau một chút, né tránh Alpha tiết tố do Chương Hạo phun ra, dùng ánh mắt tui-biết-tuốt nhìn Chương Hạo, “Chắc chắc” hai tiếng.

Chương Hạo mặt mày xanh mét đi bắt Đồng Tiểu Đồng, Đồng Tiểu Đồng đắc ý bỏ chạy.

28.

Đồng Tiểu Đồng vừa về tới nhà, Elizabeth sửa to “gâu gâu”.

“Thế nào con yêu?” Đồng Tiểu Đồng quan tâm nói, “Đái dầm rồi? Hay là rụng lông hả?”

Elizabeth: “...”

29.

Địch Quân phong trần mệt mỏi trở lại, Elizabeth vọt tới trước mặt ba ba sửa một trận.

Đồng Tiểu Đồng: “?”

Đồng Tiểu Đồng giải thích: “Tôi không có ngược đãi nó đâu, thật đó.”

Địch Quân liếc nhìn Elizabeth như có điều suy nghĩ, hỏi Đồng Tiểu Đồng: “Cậu đem Alpha về nhà?”

“Không, không có.” Đồng Tiểu Đồng kinh hãi, gặp phải Chương Hạo là chuyện mấy ngày trước, Địch Quân làm sao biết được?

Địch Quân đi về phía Đồng Tiểu Đồng: “Tôi hình như đã nhắc nhở cậu, đừng nên mang alpha về nhà.”

Bản năng của Đồng Tiểu Đồng mách bảo nguy hiểm: “Tôi tôi tôi thật sự không có mà! Là Chương Hạo! Anh biết! Tôi chỉ nói mấy câu với anh ta ở trong cửa tiệm thôi!”

Địch Quân dừng bước, hỏi: “Anh ta đến cửa tiệm làm gì?”

Đồng Tiểu Đồng vội vàng nói ra chuyện mèo con sinh bệnh.

Địch Quân: “Nói như vậy cả hai chỉ nói mấy câu với nhau?”

Đồng Tiểu Đồng điên cuồng gật đầu.

Địch Quân: “Nhưng trên người cậu dính tiết tố của anh ta, không phải vậy thì Elizabeth sẽ không miễn cảm như thế.”

Đồng Tiểu Đồng: “Đó là chuyện không cách nào giải quyết, ít nhiều sẽ dính một chút đó.”

Nụ cười của Địch Quân trở nên có hơi đáng sợ: “Xem ra nhận thức của cậu đối với độ nguy hiểm của Alpha vẫn chưa đủ, chỉ nói suông, cậu cũng sẽ không để ở trong lòng đi.”

“?” Bằng cảnh giác của động vật ăn cỏ đối với động vật ăn thịt, Đồng Tiểu Đồng muốn chạy trốn rồi.

Nhưng một tay của Địch Quân chống trên vách tường, ngăn cản đường trốn của cậu.

Chân Đồng Tiểu Đồng có chút mềm nhũn.

3. Chương 3

30.

Tiết tố lạnh như băng, đồng thời lại vô cùng bá đạo của Địch Quân xuyên qua khe hở quần áo của Đồng Tiểu Đồng, rót vào da thịt của cậu không chứa chỗ nào, xâm lược thân thể cậu.

Cảm giác thật kỳ lạ, Đồng Tiểu Đồng nghĩ. Như có một bàn tay vô hình phẳng phất đang vuốt ve, xoa nắn cậu.

Địch Quân đem cậu vây kín trong lòng anh và bức tường.

Sau khi lúng túng lui đi, Đồng Tiểu Đồng hận không thể đem chính mình nhét vào trong vách tường, giống như chim non bị vây trong lồng, buồn bã nhìn chủ nhân đang giam cầm chính mình, vô lực vẫy đôi cánh non nớt.

Đồng Tiểu Đồng lắp bắp nói: “Tôi..em...em biết, em sai rồi.”

Cậu ngẩng đầu lên, chớp mắt, nỗ lực đánh thức sự thương hại của Alpha, để anh thả cậu ra.

Alpha hồ hững nở nụ cười, nâng tay vịn vào vành tai của tiểu Beta.

Tiểu Beta run lên một chút, da thịt nơi vành tai thoáng chốc trở nên nóng bỏng.

Alpha tiết tố cũng biến thành lửa nóng hừng hực.

31.

Alpha phát tình.

Sẽ không sai, loại nhiệt độ này, rõ ràng là khi phát tình mới xuất hiện.

Cả người Đồng Tiểu Đồng đều bị Alpha tiết tố bốc ra cọ rửa, chân nhũn, eo mềm, tất cả đều mềm nhũn.

Đồng Tiểu Đồng: “Địch, Địch Quân, anh, anh có phải hay không, có phải hay không...”

Ngón tay thon dài của Đồng Tiểu Đồng đùa giỡn vành tai, hỏi: “Phải cái gì?”

Đồng Tiểu Đồng xấu hổ nói: “Phát, phát tình.”

Địch Quân buông tay ra, nở nụ cười trầm thấp.

Đồng Tiểu Đồng nhẹ nhàng thở ra, lại xấu hổ phát hiện, chính mình có chút mất mát.

Nhưng mà giây tiếp theo, thắt lưng cậu liền bị bàn tay nóng bỏng của Địch Quân bắt lấy, sau đó bị ép dán vào nửa thân dưới đang thẳng tắp gao của anh.

Địch Quân nắm cầm của cậu nói: “Đồng Tiểu Đồng, Alpha nguy hiểm hơn rất nhiều so với suy nghĩ của em.”

32.

A Nhân đưa tay quơ quơ trước mặt Đồng Tiểu Đồng: “Ông chủ?”

Hai mắt Đồng Tiểu Đồng vô hồn, ánh mắt cậu đờ đẫn ra.

“Ông chủ!” A Nhân nâng cao âm lượng.

Đồng Tiểu Đồng lấy lại tinh thần, yếu ớt nhìn A Nhân một chút, “bòm bốp”, gục xuống trên bàn.

A Nhân lộ ra một nụ cười thô bỉ: “Ông chủ, anh làm sao? Chẳng lẽ là bị.... Khà khà khà”

Đồng Tiểu Đồng lặng lẽ không nói gì.

A Nhân kinh hãi đến biến sắc: “Sẽ không, sẽ không là thật đi! Ai vậy!”

Hai má Đồng Tiểu Đồng nóng lên: “Không có không có! Em nghĩ nhiều quá!”

“Thật sao?” A Nhân nghi ngờ liếc mắt nhìn khuôn mặt tràn lan xuân tình của Đồng Tiểu Đồng, “Kỳ thực tuổi của anh, tính sinh hoạt cái gì cũng sớm nên có rồi. Chỉ cần cách xa Alpha một chút là được.”

Đồng Tiểu Đồng: “...”

A Nhân: “Anh sẽ không thực sự làm cùng Alpha đi!”

Đồng Tiểu Đồng tức giận bất bình: “Ai quy định Alpha không thể cùng một chỗ với Beta?”

A Nhân bắt đắc dĩ: “Nói như vậy cũng không sai, nhưng ông chủ à, nào có Alpha có thể chống lại chất dẫn dụ của Omega? Có thể bây giờ anh ta thật tâm, nhưng đợi đến khi anh ta gặp được Omega có tính tương dung cao, cái gì chân tâm hay yêu đương cũng đều phải nhường chỗ cho nửa người dưới.”

Đồng Tiểu Đồng không phục: “Nói không chừng lại có người có tự chủ đặc biệt mạnh mẽ đâu.”

A Nhân chém đinh chặt sắt: “Không thể nào tồn tại Alpha như vậy.”

33.

Đồng Tiểu Đồng đi tìm một đồng lớn các vụ về Alpha và Beta kết hôn, chỉ có lẽ tẻ mảy đôi đi tới cuối cùng, phần lớn đều là chia tay sau khi Alpha gặp Omega định mệnh của mình.

“Xin lỗi, trước kia là tôi quá nông cạn, gặp được em ấy tôi mới biết cái gì gọi là chân ái, kết hợp cùng Omega xúc động linh hồn của tôi.”

“Chân ái cái gì chứ, rõ ràng là bị nửa người dưới khống chế mà thôi.” Đồng Tiểu Đồng tức khóc.

A Nhân ra vẻ kiến thức rộng rãi: “Mọi người đều là như vậy, Alpha tìm tới Beta đều chỉ là vui đùa một chút trước khi kết hôn, bởi vì Beta sẽ không mang thai.”

Đồng Tiểu Đồng: “...”

A Nhân an ủi cậu: “Ông chủ, anh xem như là tình một đêm đi, dù sao anh cũng không thiệt, của Alpha chắc là rất lớn đi... Khà khà khà”

Đồng Tiểu Đồng được cậu ta an ủi càng thêm bức mình: “Không có làm đến cùng, cũng chỉ sờ soạng một chút mà thôi, đã nói em suy nghĩ nhiều quá!”

“À.” A Nhân nói, “Vậy thì lại càng không thiệt.”

Đồng Tiểu Đồng: “...”

A Nhân: “Khoai anh ta to không?”

Đồng Tiểu Đồng: “Em có thể đừng nông cạn như vậy được không?”

A Nhân: “Ồ.”

Đồng Tiểu Đồng đảo mắt nhìn chung quanh, không có khách, nhỏ giọng nói: “To.”

Ánh mắt A Nhân phóng quang, cũng nhỏ giọng hỏi: “Kia kéo dài thế nào? Bao lâu thì bắn?”

Đồng Tiểu Đồng nói ra cái chữ số, A Nhân cảm thấy kinh dị trong nháy mắt.

A Nhân tiếc hận nói: “Thật đúng là nên thương tâm, về sau phỏng chừng tìm không thấy anh trai nào có thể lâu như vậy.”

Đồng Tiểu Đồng nói thầm: “Kích thích của Beta cũng không bằng.”

A Nhân: “Bằng không anh cũng giống em thích con gái đi, tìm một em gái Beta dễ thương cũng rất tốt nha.”

Đồng Tiểu Đồng: “Lăn lăn lăn, đừng ở trước mặt cậu độc thân này tú ân ái.”

Elizabeth hắt xì một cái, buồn bực nhìn bốn phía, sau đó lại cúi đầu gặm xương.

34.

Vì an ủi ông chủ, A Nhân đành phải hiến máu, mời ông chủ đi ăn nhà hàng cao cấp.

Đồng Tiểu Đồng sau khi đến nơi: “...”

Đồng Tiểu Đồng: “Em gọi Tiểu Mỹ đến còn chưa tính, lại cứ nhiên chọn phần ăn dành cho tình nhân, em xác định là đến an ủi anh hả?”

A Nhân cũng ngượng ngùng: “Hiếm khi đi ăn một chuyến, Tiểu Mỹ cũng chưa ăn bao giờ. Phần ăn tình nhân là vì hôm nay có khuyến mãi, em cũng không phải cố ý.”

Đồng Tiểu Đồng: “Tháng này không có tiền thưởng.”

A Nhân kêu rên thảm thiết: “Không phải chứ, mời anh đi ăn cơm còn bị trừ tiền?”

Đồng Tiểu Đồng: “Có ý kiến? Không thì lại tính thêm mấy lần em đến muộn trong tháng này?”

A Nhân: “Em nói là, ông chủ anh như thế nào lại có thể tốt bụng như vậy! Nếu không phải là anh phát lương cho em, em đời này đều không thể ăn nổi đồ ăn ngon như thế, ông chủ anh là tốt nhất, ông chủ em yêu anh!”

35.

Ăn được một nửa, Đồng Tiểu Đồng nhìn thấy một người trông quen mắt đi vào nhà hàng, là Chương Hạo.

Bên cạnh Chương Hạo là chủ nhân của mèo con sinh bệnh lần trước, một Omega thật xinh đẹp.

Đồng Tiểu Đồng bất ngờ: Chương Hạo theo đuổi được người ta rồi.

Một lát sau, một Alpha đi vào, phi thường tự nhiên ngồi bên cạnh Omega.

Sắc mặt Chương Hạo lập tức trở nên rất buồn cười.

Đồng Tiểu Đồng: “Phốc.”

Cùng là người lưu lạc nơi xa xăm, bá đạo tổng tài cũng chạy không thoát khỏi vận mệnh bị tú ân ái, tâm lý Đồng Tiểu Đồng lập tức cân bằng.

Chương Hạo nghe thấy một tiếng cười phụt ra, quay đầu vừa thấy, nhất thời đen mặt.

“...”

“!” Bị bắt gặp.

Đồng Tiểu Đồng giống như không có việc gì dời tầm mắt.

Chương Hạo phát hiện Đồng Tiểu Đồng ngồi sau liền có chút mất tự nhiên.

Vì cái gì mỗi lần đều là cậu ta?!

Thời điểm Chương Hạo lúng túng nhất đều bị Đồng Tiểu Đồng nhận thầu rồi.

Lại quay đầu lén lút nhìn một chút, Đồng Tiểu Đồng đã quăng hân ra sau đầu, vui sướng ăn beefsteak.

Chương Hạo ghen ghét quay đầu lại.

“Cậu làm sao thế?” Omega quan tâm hỏi, làm cho Alpha bên cạnh liếc mắt.

Chương Hạo lạnh lùng nhìn qua, dư quang liếc về phía Đồng Tiểu Đồng đang đứng lên đi đến nhà vệ sinh, trong đầu nóng lên, cũng đứng lên theo.

“Xin lỗi, đi toilet một chút.”

36.

Đồng Tiểu Đồng đi WC xong đi ra rửa tay, vừa ngẩng đầu liền thấy Chương Hạo đang tựa vào cạnh cửa nhìn cậu trong gương.

Đồng Tiểu Đồng hoảng sợ, sau đó làm bộ như không thấy đi ra ngoài.

Lúc đi qua Chương Hạo, cậu bị hắt túm lại.

Chương Hạo lạnh lùng nói: “Không nhìn tôi?”

Đồng Tiểu Đồng: “Chúng ta không quen.”

Chương Hạo âm trầm, bỗng nhiên kéo cậu đi ra ngoài: “Đi theo tôi.”

Đồng Tiểu Đồng: “?”

Đồng Tiểu Đồng: “Này!”

Chương Hạo lôi kéo Đồng Tiểu Đồng đến trước mặt Omega, mạnh mẽ ôm cậu giới thiệu: “Đây là bạn trai tôi.”

Đồng Tiểu Đồng: “?”

Cách đó không xa, A Nhân mặt đại ra.

Đồng Tiểu Đồng: “!”

37.

Đồng Tiểu Đồng bực mình, giấy dựa nói: “Buông tôi ra!”

Chương Hạo đến gần tai của Đồng Tiểu Đồng: “Giúp tôi một việc.”

Dựa vào cái gì hả! Đồng Tiểu Đồng không làm.

Chương Hạo cười cười: “Cấu kỉnh với tôi đấy, mới vừa rồi nhìn thấy tôi lại giả vờ như không thấy, hai người ăn đi, tôi đỡ cậu ấy là tốt rồi.”

Omega đối diện sáng tỏ gật đầu, nhưng Alpha giấu cột một tiếng, không tỏ rõ ý kiến.

Chương Hạo nhỏ giọng nói bên tai Đồng Tiểu Đồng đang không ngừng giấy dựa: “Đừng nhúc nhích! CƠM nước xong cho cậu năm vạn, giúp tôi một lần!”

Đồng Tiểu Đồng rất có cốt khí nói: “Không.”

Chương Hạo: “Có phải bạn bè hay không? Giúp chút coi!”

Đồng Tiểu Đồng kiên định nói: “Không phải.” Sau đó duỗi hai tay ra, chìa ra mười ngón.

Chương Hạo hít sâu, khuyên chính mình bình tĩnh đi: “Biết rồi, mười vạn.”

Đồng Tiểu Đồng giơ hai ngón tay thắng lợi trong lòng, kế hoạch thông qua.

“Được.” Cậu thoải mái nói, “Hai ta ai với ai?” Nói xong liếc mắt đưa tình.

Chương Hạo nhất thời không còn khẩu vị ăn cơm.

Đồng Tiểu Đồng còn cố tình xiên một miếng thịt đưa đến bên miệng hắn: “Anh yêu, a —— ”

Chương Hạo đen mặt ăn hết.

38.

“Tình cảm của hai người thật tốt.”

Đồng Tiểu Đồng thuận miệng đáp: “Đúng nha.”

Trả lời xong mới phát hiện, miệng của hai người đối diện không động đậy, gương mặt đầy ngạc nhiên nhìn về phía sau cậu.

Đồng Tiểu Đồng bỗng nhiên cảm giác giọng nói vừa rồi có hơi quen tai.

Cậu nghĩ đến một người, trong lòng lộp bộp một chút, cương ngành xoay cổ quay đầu, khuôn mặt anh tuấn của Dịch Quân xuất hiện trước mắt cậu.

Đồng Tiểu Đồng: “...”

Đồng Tiểu Đồng: “!!!”

Dịch Quân như cười nhưng không cười liếc mắt nhìn Chương Hạo, trong ánh mắt Chương Hạo lộ ra kinh sợ.

Đồng Tiểu Đồng: Vì sao mình tự nhiên thấy toát mồ hôi lạnh vậy nè?

Cậu nhìn vị trí mà ánh mắt của Dịch Quân đang chiếu tới, tay Chương Hạo còn đang khoát lên vai của cậu.

Đồng Tiểu Đồng bỗng nhiên cảm thấy không ổn đến cực điểm.

4. Chương 4

39.

Phản ứng lại đầu tiên là Chương Hạo, hắn cảm thấy chính mình hiện tại giống như gian phu bị bắt gian.

Chương Hạo nhìn thấy Dịch Quân là đau mặt, nhưng thua người không thua trận, chỉ có thể kiên trì nói: “Anh cũng đến ăn cơm?”

Dịch Quân không trả lời hắn, ánh mắt đi một vòng trên cái tay đang khoát lên vai Đồng Tiểu Đồng, Chương Hạo nhất thời cảm thấy mình đã là người tàn phế rồi.

Hắn thu tay về tựa như không có chuyện gì, giả vờ khụ một tiếng, tính toán nói chuyện, chỉ thấy Dịch Quân vươn tay, mạnh mẽ ôm Đồng Tiểu Đồng ở bên cạnh hắn ra ngoài. Bởi vì ở giữa còn có ghế dựa ngăn cản, Đồng Tiểu Đồng theo bản năng nâng chân lên, lập tức cả người treo trên cánh tay của Dịch Quân.

Chương Hạo: “...”

Sắc mặt của Dịch Quân hơi dịu đi mấy phần vì động tác nhỏ vô thức kia của Đồng Tiểu Đồng, anh buông cậu xuống, nói: “Qua bên kia ngồi.”

Đồng Tiểu Đồng nhìn theo ánh mắt anh, mấy người cao to trông giống quân nhân đang ngồi ở đấy, một người trong đó cười với cậu.

Đồng Tiểu Đồng không biết bọn họ, liền hỏi: “Tại sao vậy?”

Dịch Quân cười lạnh một chút: “Không muốn qua cũng được.”

Cúc hoa của Đồng Tiểu Đồng căng thẳng, cuống quýt đi qua đó ngồi.

40.

Cậu vừa ngồi xuống, quân nhân ca ca vừa cười với cậu lập tức hỏi: “Cậu có phải là Đồng Tiểu Đồng hay không?”

Đồng Tiểu Đồng: “Là tôi, anh biết tôi sao?”

Quân nhân ca ca cười đến ý vị thâm trường: “Chúng tôi đã sớm biết cậu.”

Đồng Tiểu Đồng bị nhiều quân nhân ca ca đẹp trai vây quanh, có điểm hô hấp không được, quay đầu đi tìm Địch Quân, lại phát hiện không thấy anh đâu.

Không riêng gì Địch Quân không thấy, Chương Hạo cũng biến mất.

Đồng Tiểu Đồng có chút khẩn trương: “Địch Quân đâu?!”

Quân nhân ca ca lung tung nói: “Chắc là đi toilet, mới vừa mắc tè đấy.”

Đồng Tiểu Đồng ấp a ấp úng nói: “Anh anh anh ấy sẽ không làm cái gì với Chương Hạo chứ?”

“Chương Hạo là ai? Người vừa ôm cậu kia ấy hả?”

Đồng Tiểu Đồng quăn bách nói: “Chúng tôi chỉ giống thôi.”

“Đùa giỡn à.” Quân nhân ca ca nói, “Vậy cậu sợ cái gì? Địch Quân cũng đùa với anh ta thôi.”

Đồng Tiểu Đồng: “...”

Đồng Tiểu Đồng có điểm ngồi không yên, quân nhân ca ca ngăn cản động tác muốn đứng dậy đi tìm người của cậu, khuyên nhủ: “Cậu muốn tìm người, Chương Hạo kia liền thực sự bầm dập đấy. Lại nói, cậu bị ăn đậu hủ, ông xã cậu giúp cậu ra mặt, cậu không vui à?”

Đồng Tiểu Đồng: “...”

41.

Địch Quân một người quay lại, Đồng Tiểu Đồng kinh hồn bạt vía nhìn thấy trên mũi anh dính một vệt bẩn.

“Đi trước, bữa cơm này coi như tôi mời.” Anh ném lên bàn một tấm thẻ, dắt Đồng Tiểu Đồng rời đi.

Đồng Tiểu Đồng nhìn quanh bốn phía, không phát hiện Chương Hạo, không khỏi run run một chút.

Địch Quân: “Lạnh?”

Đồng Tiểu Đồng lắc đầu, ngoan ngoãn vùi trong lòng Địch Quân, chớp mắt nhìn anh.

Địch Quân cười cười, để cậu ngồi vào ghế lái phụ, cài dây an toàn, lái xe trở về nhà.

42.

Xe lái vào gara, Đồng Tiểu Đồng cởi dây an toàn chuẩn bị xuống xe, nhưng lúc mở cửa lại phát hiện cửa bị khóa trái.

Đồng Tiểu Đồng nhắc nhở Địch Quân: “Mở cửa.”

Địch Quân xoay người nhìn cậu: “Một đường về đến nhà, em không có gì muốn nói với anh?”

Đồng Tiểu Đồng rụt lui: “Có, có.”

Địch Quân nhìn cậu.

“Em ghen cả một đường, anh để em nói đi.”

“Nói.”

Đồng Tiểu Đồng run rẩy chỉ vào mũi của anh nói: “Này, này dính vết dơ.”

Địch Quân: “...”

Địch Quân nghiêng người qua, một tay chống trên ghế, một tay nâng mặt của Đồng Tiểu Đồng, nói: “Đồng Tiểu Đồng, em thích anh.”

Ánh mắt của anh thâm thúy, trong mắt tràn đầy hình ảnh phản chiếu của Đồng Tiểu Đồng.

Đại não của Đồng Tiểu Đồng thiếu dưỡng khí, sức lực không đủ mà trách móc: “Anh làm sao lại như vậy, anh đây là chơi xấu.”

“Sai rồi.” Địch Quân nói, “Nói theo anh, em thích anh.”

Đồng Tiểu Đồng: “Anh thích em.”*

“Đúng.” Dịch Quần hôn cậu một cái, “Anh thích em.”

Đại não của Đồng Tiểu Đồng lập tức đứng hình. Dịch Quần cúi đầu, ôn nhu hôn môi Đồng Tiểu Đồng, rồi hôn lên mặt cậu, vuốt ve thân thể của cậu.

Toàn thân Đồng Tiểu Đồng như nhũn ra, tùy ý để anh hôn.

*Xưng hô trong tiếng Trung chỉ có ta – ngươi, nên nguyên gốc khúc này trong QT là “Dịch Quần nói, “Cùng ta nói, ngươi thích ta.” – Đồng Tiểu Đồng: “Ngươi thích ta.””

43.

“Đây là phần thưởng.” Dịch Quần nheo nheo hai má của Đồng Tiểu Đồng, “Tiếp theo là trừng phạt.”

Đồng Tiểu Đồng mê mang một lát, nháy mắt thanh tỉnh: “Cái gì... Cái gì trừng phạt? Em không làm cái gì mà, em không muốn bị phạt.”

Dịch Quần lạnh lùng nói: “Phải không? Vậy hôm nay em vì cái gì mà ăn cơm cùng Chương Hạo?”

“Là anh hiểu lầm.” Đồng Tiểu Đồng vội vàng kể chuyện cùng A Nhân với Tiểu Mỹ đi ăn cơm, kết quả tình cờ gặp phải Chương Hạo.

Cậu vừa nói vừa ngăn cản bàn tay đang trừng phạt cậu, bắt tri bắt giác, quần áo bị lột sạch.

Dịch Quần: “Chỉ là phối hợp diễn trò với anh ta, rồi ôm thành một cục?”

Đồng Tiểu Đồng: “Nào có ôm thành một cục! Chính là hơi dựa dựa vào chút chút mà thôi.”

Đồng Tiểu Đồng rất ủy khuất: “Hơn nữa trước đó anh cũng chưa nói... Nói thích em.”

Dịch Quần vờ về một điểm trước ngực cậu, nói: “Anh biểu hiện còn chưa đủ rõ ràng?”

Đồng Tiểu Đồng xấu hổ nói: “Đừng làm ở đây.”

Dịch Quần: “Dán màng che, bên ngoài không nhìn thấy.”

Đồng Tiểu Đồng không cảm thấy được an ủi chút nào, cậu đều bị lột sạch, nhưng Dịch Quần còn ăn mặc ngay ngắn chỉnh tề đấy.

Dịch Quần ôm cả người cậu vào trong ngực nói: “Anh che cho, đừng nói lảng sang chuyện khác.”

Đồng Tiểu Đồng đặt mông ngồi trên đầu gối của Dịch Quần, cách một lớp vải mỏng manh, rất dễ dàng cảm giác được một vật cứng đại đang nổi lên.

Đồng Tiểu Đồng sợ hãi nói: “Anh buông em ra đi.”

Dịch Quần: “Đây là minh chứng anh thích em, em không vui sao?”

Đồng Tiểu Đồng sợ đến phát run, nhưng địa phương bí ẩn nhất trong đáy lòng đã mềm mại thành một đầm nước, hận Dịch Quần không thể ngay lập tức trừng phạt cậu.

Dịch Quần liếm vành tai cậu: “Cùng ăn cơm với Alpha khác, còn không thành thật như vậy, anh dĩ nhiên phải phạt em.”

Anh vừa nói, một tay vừa hướng xuống bên dưới thân cậu.

Đồng Tiểu Đồng sắp khóc: “Không được, chúng ta không thể như vậy.”

Dịch Quần đem một ngón tay thuận lợi đâm vào, nhìn Đồng Tiểu Đồng co rút một cái, khóe mắt cậu tràn ra nước mắt, hỏi cậu: “Không thể cái gì?”

Đồng Tiểu Đồng: “Anh là Alpha, em là Beta, chúng ta làm sao có thể ở bên nhau được?”

Dịch Quần: “Tại sao không được?”

“Anh sẽ gặp được Omega định mệnh của mình.”

Sắc mặt Dịch Quần âm trầm hẳn đi, cũng đem ngón trỏ thô bạo đâm vào, sau khi qua loa khuếch trương, kéo khóa quần xuống.

Đồng Tiểu Đồng ngẩn ngơ, vốn chỉ có ba phần ủy khuất, vẫn là vì làm nũng, nay lại biến thành mười phần ủy khuất.

Cậu giãy giụa muốn đứng lên, nhưng khí lực của Beta làm sao có khả năng địch nổi Alpha? Ngay lập tức bị công thành chiếm đất.

44.

Sáng sớm tám giờ, A Nhân gọi điện thoại đến: “Ông chủ anh không có việc gì chứ, hôm nay anh không đến cửa tiệm hả?”

Đồng Tiểu Đồng khụ cổ họng, kéo dài hơi tàn: “Không.”

A Nhân hoảng sợ: “Anh... Anh bị thương?”

Đồng Tiểu Đồng nằm trên giường nói: “Em giúp anh trông coi một ngày, hôm nay anh không đến tiệm.”

A Nhân: “Được.”

Hai người trầm mặc một lát.

Đồng Tiểu Đồng chịu không nổi nói: “Muốn hỏi thì hỏi đi.”

A Nhân lập tức nói: “Hôm qua em thấy anh đi cùng Alpha kia. Ông chủ, lẽ nào anh tay trái một Alpha, tay phải một Alpha.”

“Cái quần ấy.” Đồng Tiểu Đồng phản bác, “Tên Chương Hạo kia anh không quen.”

A Nhân hiểu ý: “Cho nên Alpha đến sau kia là anh rất quen nha.”

Đồng Tiểu Đồng phấn chấn tinh thần, dương dương tự đắc tuyên bố: “Đêm qua anh biến thành bạn trai của anh đó ha ha ha ha.”

A Nhân sắc bén nói: “Cho nên cổ họng của anh khàn chính là do vậy?”

Đồng Tiểu Đồng không trả lời.

A Nhân: “Thoải mái không?”

Đồng Tiểu Đồng: “Thoải mái chó! Đặc biệt lớn, đặc biệt lâu! Anh còn phải làm bộ như không tình nguyện, mệt chết anh.”

“...” A Nhân nói, “Cuối cùng vẫn tìm một Alpha... Ai, chính anh nên lớn tâm một chút đi.”

Đồng Tiểu Đồng trầm mặc một chút.

A Nhân ý thức được chính mình lỡ lời, di dời đề tài, hai người tán gẫu một hồi, rồi cúp điện thoại.

45.

Vừa buông điện thoại xuống, lăn trên giường một vòng, Đồng Tiểu Đồng nhìn thấy Dịch Quần đứng ở cửa, chột hoảng hết.

Anh ấy sẽ không nghe được chứ? Mấy cái câu về rất thoải mái, rất lớn, rất lâu đó...

Dịch Quần ý vị thâm trường nói: “Rõ rồi.”

Đồng Tiểu Đồng: “?”

Dịch Quần: “Sau này em có thể tiếp tục làm bộ không tình nguyện, anh cũng có thể làm bộ như không biết.”

Đồng Tiểu Đồng: “!”

Đồng Tiểu Đồng trùn chần giả chết.

Địch Quân đem cái gì đó trong tay để bên cạnh cậu.

Đồng Tiểu Đồng núp ở trong chăn nửa ngày, cảm giác bên ngoài không có động tĩnh, nên bèn thò đầu ra nhìn một chút, Địch Quân không biết đi đâu rồi, bên gối đặt một phần báo cáo thật dày.

Cậu tò mò cầm lên xem, trên trang bìa viết rõ ràng:

“Kết quả thí nghiệm kháng cự chất dẫn dụ Omega của Thượng úy Địch Quân”

46.

Đồng Tiểu Đồng rón ra rón rén đi ra ngoài, Elizabeth nhìn thấy cậu, cao hứng chạy tới nhảy lên người Đồng Tiểu Đồng. Đồng Tiểu Đồng eo đau chân nhũn, ngay lập tức bị bổ nhào.

“!” Cậu bị đập mông trên đất, đau muốn chảy nước mắt.

Địch Quân nghe được động tĩnh bèn nói: “Elizabeth, cách xa mẹ con ra một chút.”

“Gâu.” Elizabeth không vui.

Đồng Tiểu Đồng nhét cho nó một viên thịt bò để an ủi, sau đó khập khểnh đi vào nơi phát ra âm thanh — nhà bếp.

“Thơm quá.”

Địch Quân liếc mắt nhìn cậu: “Cháo, ăn không?”

Đồng Tiểu Đồng gật đầu.

Địch Quân cầm lấy cái muôi, mở nắp xoong, khuấy nồi cháo, trong nhà bếp nhất thời được hương vị ấm áp lấp đầy.

Đồng Tiểu Đồng nhìn bóng lưng bận rộn của anh, khịt khịt mũi, đi tới ôm lấy thắt lưng của anh.

“Em thấy rồi.” Đồng Tiểu Đồng nói, “Quân nhân các anh còn thực hiện huấn luyện kháng chất dẫn dụ của Omega sao?”

Địch Quân đang xắt hành, cũng không quay đầu lại, đáp: “Ừ, thành tích hoàn thành hạng mục này của anh là hạng nhất toàn quân.”

Đồng Tiểu Đồng cảm động nói: “Anh thật tốt.”

Địch Quân: “Có lần chấp hành một nhiệm vụ cứu người, vốn tưởng là Beta, ai ngờ nửa đường lại phát tình, khiến cho mấy Alpha trong đội trở nên phát tình theo, đánh nhau tại chỗ.”

Đồng Tiểu Đồng: “Sau đó thì sao?”

Địch Quân: “Anh đánh bọn họ ngắt xủ, một mình vác năm người trở về, đi hai mươi mấy km, trở về ngay lập tức ới ra.”

Đồng Tiểu Đồng một bên bị thể lực của anh thuyết phục, một bên bối rối nói: “Anh không bị Omega ảnh hưởng một chút nào?”

“Ảnh hưởng là có chút, thế nhưng lúc đó anh nghĩ, nếu tại đây làm loạn, về sau cưới vợ thì làm sao bây giờ?” Địch Quân xoay người lại, cúi đầu nhìn cậu nói, “Tin anh không?”

Đồng Tiểu Đồng nhanh chóng ôm chặt anh, ánh mắt ẩm ướt: “Địch Quân, anh thật tốt.”

Địch Quân gõ đầu cậu: “Gọi anh là gì?”

Đồng Tiểu Đồng chôn trong ngực anh, ngoan ngoãn nói: “Ông xā.”

Elizabeth đi tới, ngồi bên chân ba mẹ, gãi gãi đầu: “Gâu.”

Hết.

Editor lảm nhảm: Bạn nào muốn đọc chuyện của bá đạo tổng tài đáng thương nhưng vô cùng manh Chương Hạo thì xin mời nhảy hố Alpha Hắc Không Vui Vẻ. ^ o ^ /

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/noi-kho-trong-long-beta-beta-han-trong-long-kho>